तदेवमवतारप्रयोजनंसर्वंसंपाद्यस्वंलोकंजगामेत्याह श्लोकद्वयेन स्वमूर्त्येति लोकानांलावण्यनिर्मुक्तिस्यागोयया यामपेक्ष्यलोकेषुलावण्यंना स्तीत्यर्थः यद्वालोकेभ्योलावण्यस्यनिर्मुक्तिर्दानम् यतःयत्संपर्केणलोकालावण्यवंतोभवंतीत्यर्थः तयास्वमूर्त्यानृणांलोचनमाच्छिद्य ततोऽ न्यस्यावलोकनेलोचनस्याप्रवृत्तेः तथास्वगीर्भिस्तागिरः स्मरतांचित्तंचाच्छिद्य तथापदैस्तत्रतत्रांकितैस्तानिपदानीक्षतामीक्षमाणानामन्य तोगमनादिकाःक्रियाश्चाच्छिद्य तदानींतनानांसर्वेषांचक्षुरादिप्रवृत्तीः स्वैकनिष्ठाःकृत्वेत्यर्थः ॥ ६ ॥ किंच इतउपरिजनिष्यमाणानांसंसारतर णायकौपृथिव्याम् शोभनाः श्लोकाःसुश्लोकाःकवीनांयस्यांतांस्वकीर्तिवितत्यविस्तार्य अनयाकीर्त्याअंजसासुखेनैव नुनिश्चितंतमःतरिष्यंती त्यभिप्रेत्यईश्वरःस्वंपदंस्थानमगादिति ॥ ७ ॥ अब्रह्मण्येभ्योऽदातृभ्योवाऽसेवकेभ्योवाविप्राःकुप्यंति वृष्णयस्तुनतथेत्याह ब्रह्मण्यानामित्या

स्वमूर्त्यालोकलावण्यनिर्मुक्त्यालोचनंनृणाम् ॥ गीर्भिस्ताःस्मरतांचित्तंपदैस्तानीक्षतांक्रियाः ॥ ६ ॥ आच्छिद्यकीर्तिंसुश्लोकांवितत्यह्यंजसानुकौ॥ तमोऽनयातरिष्यंतीत्यगात्स्वंपदमीश्वरः॥ ७॥ राजो वाच ब्रह्मण्यानांवदान्यानांनित्यंवृद्धोपसेविनाम् ॥ विप्रशापःकथमभूद्वृष्णीनांकृष्णचेतसाम्॥ ८॥ यन्निमित्तःसवैशापोयादृशोद्विजसत्तम॥कथमेकात्मनांभेदएतत्सर्ववदस्वमे॥ ९॥ श्रीशुकउवाच बि भ्रद्वपुःसकलसुंदरसन्निवेशंकर्माचरन्भुविसुमंगलमाप्तकामः आस्थायधामरममाणउदारकीर्तिःसंहर्तु मैच्छतकुलंस्थितकृत्यशेषः ॥ १० ॥

दिना किंचकोपेजातेऽपिकृष्णचेतसांकथमभूत्कथंप्रादुरभूदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतःस्पष्टस्यनिमित्तस्याभावात्निमित्तांतरंपृच्छति यन्निमित्तइति एकात्मनामेकचित्तानांकथंभेदःकलहः ॥ ९ ॥ ईश्वरेच्छैवात्रनिमित्तमितिप रिहरति बिभ्रदिति सकलानांसुंदरवस्तूनांसन्निवेशोविन्यासविशेषोयस्मिंस्तत् वपुर्बिभ्रत् तर्हिकिमितिसौंदर्याद्विषयपरः नसुमंगलंकर्माचरन् तत्किं कयाऽपिकामनया न आप्तकामः तर्हिकिमितिकर्माचरति धामद्वारवत्याख्यंगृहमास्थायरममाणः गृहेरममाणान्कर्मग्राहयितुमित्यर्थः ननुकि माप्तकामस्यगृहरत्याकर्मभिर्वातत्राहउदारकीर्तिः बहुफलप्रदाकीर्तिर्यस्यसः कीर्तिवितानार्थमित्यर्थः एवंपरमैश्वर्येणवर्तमानएवकुलंसंहर्तुमैच्छत तत्कस्यहेतोःस्थितःकृत्येभूभारहरणेशेषोयस्यसः ॥ १० ॥